

Prædiken søndag d. 6. november 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Luk 6, 20-31 & Åb 21,3-5.

Alle Helgen

Salige er I som græder, Salige er I som er fattige, Salige er I som sulter..... Med lidt specielle ord lover Jesus, at det skal blive godt igen.

Gud har nemlig en drøm for sin verden. En drøm, hvor alt det, der gør ondt, skal afløses af sine prægtigste modstykker. Sådan afslører Desmond Tutu, at han tænker om Guds kærlighed til verden.

Den er ikke bare et klap på skulderen og en kleenex til at tørre tåren, der må falde. Nej, den er en helt ny verden. Guds kærlighed er et helt nyt liv.

Et nyt liv, som man kan få del i efter livet. Men sandelig også et nyt liv, som man kan tage hul på her og nu i dette liv, i dag og i morgen.

Et nyt liv, der begynder med at man tror, håber, holder fast i eller forventer, at den kærlighed, Gud møder verden med, ikke er en upersonlig kærlighed, men en dybt personlig kærlighed, der tager sit udgangspunkt i den elskede - i dig.

Gud har set dig, Gud har hørt dig, Gud elsker dig.

Nu ved jeg godt, at man kan sidde og tænke, at jeg har intet gjort for at fortjene dette. Jeg er uværdig. Jeg har gjort så meget dumt i mit liv.

2 af 6

Så vil jeg sige, at dette handler ikke om kvalifikationer, for det kommer fra Gud, men du er alligevel rimeligt velkvalificeret.

For nogen gange er de fattige i ånden, som i første omgang ser Guds rige.

Det er ikke en opfordring til at gå ud og lave mere bøv. Det vil Paulus iøvrigt også advare mod.¹ Men en opfordring til at tage imod.

For det er den kærlighed, der giver modet, styrken og viljen til at gøre det radikale, som Jesus opfordrer til. Nemlig til at elske vore fjender, gøre godt mod dem, der hader os. Til at velsigne dem, der forbander os. Til at vende den anden kind til, hvis nogen slår os.

Det er noget af det sværeste i denne verden. For en uges tid siden, hvad vi en mand i kirken, som var langt ude. Han var der, hvor det eneste, han magtede var konfrontationen med vold og trusler om at ville både skade og slå ihjel.

Jeg er ikke bedre menneske, end at jeg havde så meget lyst til, at klappe ham en på skrinet. Men hvad havde det hjulpet?

Så havde jeg (og Max) jo bare været ligesom verden, og måske som han, havde forventet.

I stedet blev han ganske vist håndfast ledt ud af kirken. Han lovede at han ville komme igen og slå os ihjel. Alle er jo velkomne i kirken, for her er plads til alle.

¹ JF. Rom5,1-11

Jeg tror, eller jeg håber på, at når han kommer til sig selv, så vil han alligevel tænke, at dette var underligt. Her blev den anden kind vendt til. Og hvem ved, om det kan blive begyndelsen til forandring.

Når vi tager Jesus på ordet her, så er det radikalt anderledes end det denne verden byder. Men det kan skabe et fredsrige på jord. Jeg taler ikke om et hippierige med fri kærlighed. For vi ved, at også i Guds rige, i kirken, der slipper vi ikke for konflikter og uenigheder. Hvis man håndterer den slags efter den udfordring Jesus giver, så ødelægger det ikke, for så indser man, at man nok er uenige, men er af et hjerte....

Det er det, Jesus lover skal være på den anden side af livet, men som han udfordrer os til, at tage fat på nu i dette liv, på denne dag i dette øjeblik.

I dag er det Alle Helge Søndag. Dette er dagen, hvor mange af os indser, at vi savner mennesker, som er døde fra os.

Når vi mærker det som en sorg, så er det jo fordi de ikke var ligegyldige for os, og slet ikke ligegyldige for Gud.

Når jeg tænker tilbage på nogen af dem, jeg savner, så er det nogen af dem, der med deres liv har vist mig tro. Det er dem, der har elsket de umulige - elsket mig. Det er dem, der med deres liv har investeret i mig. Og været med til at gøre mig til den, jeg er.

Vore måde at være overfor hinanden betyder ikke kun noget nu, det får længere betydning end bare her og nu.

I dag har jeg talt om, at Guds rige kan være her, hvor vi er, og at vi kan se det, når vi lever i det, ved at tage Jesus på ordet.

Guds rige har ikke grænser, hverken i rum eller tid. Jesus er gået foran for at berede en plads til os, og vi må tro på, at dem vi savner, er Guds hænder, for så radikal er hans kærlighed til os.

I Guds rige er alting godt. Her er der fred og ingen fare.

Den sidste bog i bibelen taler om dette, når der står:

v3 Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige:

Nu er Guds bolig hos menneskene,
han vil bo hos dem,
og de skal være hans folk,
og Gud vil selv være hos dem.

v4 Han vil tørre hver tåre af deres øjne,
og døden skal ikke være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere.

Thi det, der var før, er forsvundet.

v5 Og han, der sidder på tronen, sagde: »Se, jeg gør alting nyt!²

Se han gør alting nyt.

I dag fejrer vi at det må gælde dem vi savner.

Vi mindes:

² Åb 21,3-5

5 af 6

Elin Madsen

Frida Nordtorp Bendixen

Svend Aage Pedersen

Pelle Kofoed

Louise Jonassen

Heidi

Anna og Niels

Susanne & Jeanne

Amanda Thomsen Risager Sorensen

Ingelise

Henrik

Kirsten

Benedikte Owens Marqversen

Lisbeth Henriksen

Erik Lorentzen

Anette

Bartolo Suarez Santana

Bøn og Lys..

Bøn:

Himmelske Fader. Tak for visheden om, at ingen lever og dør for sig selv.

Tak, at vi i livet og døden er omsluttet af din nåde og kærlighed. Vi takker

dig for NN og for det liv, han/hun har levet iblandt os. Vi beder om din

hjælp og dit nærvær i sorgen og savnet. Lad Helligånden vidne i vore hjerter

om det evige liv og giv os visheden om, at vi engang skal forenes i dit

evige rige.

6 af 6

Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

„For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.“ (Rom. 8:38-39.)